ΤΟ ΒΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Λ.Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ. : 3230.221—29 και 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8443. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
'Ανατ. 7.20'. Δύσ. 5.05'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
Στυλιανοῦ Παφλαγόνος

Ἀπό τῶν διακηρύξεων μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς

ΠΕΡΙ ΙΣΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Σέ τρεῖς θεμελιώδεις πράγματι συστάσεις προέβη πρό ἡμερῶν στόν λόγο του ἐνώπιον τῶν Νομαρχῶν ὁ κ. Πρωθυπουργός : Πρῶτον : τήρηση τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ἀπέναντι ὅλων τῶν πολιτῶν, δεύτερον : ἀγνόηση τοῦ παρελθόντος στή συμπεριφορά τῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τοῦ πολίτη καί τρίτον : διάλογος συνεχής μέ τό λαό. Ἀποτελοῦν πράγματι οἱ κατευθυντήριες αὐτές ἐντολές στοιχειώδεις ὅρους γιά τή λειτουργία μιᾶς δημοκρατικῆς πολιτείας, πού θά ἐπιτρέπη στά μέλη της, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ πρωθυπουργικός λόγος ὑπογράμμισε : «νά αἰσθάνωνται συνεχῶς ὑπεύθυνοι καί ὑπερήφανοι». Ἔχει ἰδιαίτερη σημασία τό γεγονός ὅτι ἡ κυβέρνηση ἀναγνωρίζει τίς ἀρχές αὐτές ὄχι μόνο σάν γνώμονα στή συμπεριφορά καί στήν παροχή τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους πρός τούς πολίτες του, ἀλλά καί σάν ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς ὀρθῆς ἀσκήσεως τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Ὅταν ὅμως ἀναγνωρίζεται κατά τόν πανηγυρικό αὐτό τρόπο ἡ ζωτική γιά τή λειτουργία τῆς πολιτείας σημασία τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, γεννᾶται τό ἐρώτημα κατά πόσον εἶναι ἀρκετή ἡ πραγμάτωσή τους μόνο στό ἐπίπεδο νομαρχῶν καί κατά πόσον ἡ ἴδια ἡ κεντρική ἐξουσία εἶναι διατεθειμένη μέ συνέπεια καί πληρότητα νά ἱκανοποιήση τό αἴτημα αὐτό σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς πολιτειακῆς ζωῆς.

Ἐξῆρε ὁ πρωθυπουργικός λόγος τή σημασία τοῦ διαλόγου. Ἀλλά ὁ διάλογος, πού στήν οὐσία εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἔννοια τῆς δημοκρατίας, οὔτε ἐξαντλεῖται οὔτε ἱκανοποιεῖται μέ ὅσα ὁ ἐνδιαφερόμενος πολίτης θά ἀναφέρη στό αὐτί τοῦ Νομάρχη. Ἄν πιστεύωμε στήν ἀναγκαιότητα τοῦ διαλόγου, πρέπει νά τόν ἀποκαταστήσωμε πρίν ἀπό ὅλα στόν ἀποφασιστικό ρόλο του καί στή νόμιμη θέση πού τόν ἔταξε ἡ δημοκρατία. Ὁ φυσικός φορεύς τοῦ πιό ὑπευθύνου διαλόγου εἶναι τό κοινοβούλιο, πού μεταφέρει τά αἰτήματα τοῦ λαοῦ στήν κυβέρνηση, ἰσορροπεῖ τίς ἀπόψεις τῶν ὁμάδων καί τῶν ἀτόμων, πείθει τό ἔθνος γιά τήν ὀρθότητα τῶν μέτρων πού παίρνει ἡ Κυβέρνηση, ἐλέγχει τίς πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καί τελικά μετατρέπει τή βούληση τῆς πλειοψηφίας σέ βούληση τοῦ ἔθνους.

Τό δεύτερο πεδίο στό ὁποῖο ἐπιτελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ διαλόγου εἶναι οἱ σωματειακές ὀργανώσεις τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων. Τή σημασία τους ἀναγνώρισε πράγματι ὁ πρωθυπουργικός λόγος, ὅταν ὑπεδείκνυε στούς Νομάρχες νά ἀναζητοῦν τή φυσική ἡγεσία τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καί τῶν συνδικαλιστικῶν ἤ ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων. Ὅταν ὅμως σέ πολλές συνδικαλιστικές ὀργανώσεις καί σέ μεγάλα βοηθητικά ὄργανα τῆς πολιτείας δέν ἔχει ἀναδειχθῆ ἡ ἡγεσία ἀπό τό διάλογο μέ τά μέλη της, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀπό πάνω, εἶναι φυσικό ὁ διάλογος μέ τήν Κυβέρνηση νά στερῆται γνησιότητος καί συνεπῶς νά εἶναι ἀνώφελος. Μόνον ὅταν καταστῆ δυνατή ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ἀνάδειξη τῆς ἡγεσίας τῶν ὀργανώσεων ἀπό τά μέλη της καί λειτουργήση μέ ἀπόλυτη ἐλευθερία τό δικαίωμα τοῦ «συνεταιρίζεσθαι», ὁ ἐπιζητούμενος διάλογος θά εἶναι πηγαῖος καί ταυτόχρονα οἰκονομικά, κοινωνικά καί πολιτικά ἐπωφελής.

Ὑπάρχει ὅμως καί μιά τρίτη γενική, ἀλλά αὐτονόητη προϋπόθεση τοῦ διαλόγου. Ἡ ἐλευθερία διεξαγωγῆς του. Ὑπό τό κράτος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, πού ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύη στά μεγαλύτερα διαμερίσματα τῆς χώρας καί ὑπό τήν ἀπειλή ἑνός νόμου περί Τύπου, πού μέ τήν ὑπέρμετρη αὐστηρότητά του καί τήν καταλυτική γενικότητά του δίνει τήν ἐντύπωση παγίδας, εἶναι ματαιοπονία ὁποιαδήποτε προσπάθεια ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἀληθινοῦ διαλόγου.

Μία ἀπό τίς μεγάλες πρακτικές ἀξίες τοῦ διαλόγου εἶναι ὅτι πρέπει νά διεξάγεται φανερά, μέ παρρησία εἰς ἐπήκοον πάντων. Δέν χρειάζεται ὁ διάλογος μόνο γιά νά λαμβάνη γνώση τῶν αἰτημάτων τῶν πολιτῶν προσωπικῶς ὁ Νομάρχης. Χρειάζεται νά διεξάγεται στήν «ἀγορά», γιά νά λαμβάνη γνώση τῶν αἰτημάτων καί τῶν ἀπόψεων ὅλος ὁ λαός, νά κρίνη ὁ ἴδιος ὁ λαός τό σύμφωνο τοῦ αἰτήματος μέ τίς ἀντικειμενικές δυνατότητες, νά ἀντικρύζη ὁ αἰτῶν τά προβλήματα καί τῶν ἄλλων ὁμάδων καί νά συνειδητοποιῆ μέχρι ποίου σημείου ἡ ἱκανοποίηση τῆς δικῆς του ἀξιώσεως θά ματαιώση τήν ἱκανοποίηση τῶν ὑπερτέρων συμφερόντων ἄλλων ὁμάδων. Ὁ διάλογος (ὁ φανερός καί εὐθαρσής διάλογος, ὄχι ἡ ἐμπιστευτική συζήτηση μέ τόν Νομάρχη!), εἶναι ὁ δοκιμασμένος τρόπος πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἀτόμων.

Μίλησε καί περί ἀπροκαταλήπτου ἀντιμετωπίσεως τῶν πολιτῶν ὁ πρωθυπουργικός λόγος. Ἔδωσε τό σύνθημα νά ἀγνοηθῆ τό παρελθόν. Δέν πρόκειται νά ὑπεισέλθωμε στή διερεύνηση τοῦ προκριματικοῦ θέματος τί εἶναι μεμπτόν πολιτικό παρελθόν. Κριτής αὐτοῦ τοῦ παρελθόντος εἶναι μόνο ὁ λαός, ὅταν ἀσκῆ τίς συνταγματικές λειτουργίες του. Ἄλλο εἶναι τό ζήτημα στήν προκειμένη περίπτωση. Θά θέλαμε νά πιστεύσωμε πράγματι στήν πρωθυπουργική ἐντολή καί νά τή βλέπαμε νά παίρνη σάρκα καί ὀστά. Αὐτό ὅμως θά σήμαινε ὅτι θά ἐτίθετο ὁριστικά τέρμα στίς φυλακίσεις καί στίς ἐκτοπίσεις, στίς στερήσεις τῶν διαβατηρίων καί στίς ἀφαιρέσεις τῶν ἰθαγενειῶν, στίς ἀποβολές ἀπό τίς σχολές τῶν φοιτητῶν καί στή δημιουργία μιᾶς νέας ἀτμοσφαίρας στόν τόπο. Καί ὅτι θά ἐπραγματοποιεῖτο ἀποκατάσταση ὅλων ἐκείνων πού χωρίς δικαστικές ἐγγυήσεις ἔχασαν τίς θέσεις τους. Αὐτό θά ἦταν ἡ ἀναμενόμενη ἐκδήλωση τομῆς ἔναντι τοῦ παρελθόντος. Εἶδ' ἄλλως, μπορεῖ νά θυμηθῆ κανείς τήν φράση τοῦ Ὄργουελλ, ἀναφερομένη σέ κάποιαν ἄλλη «δημοκρατία» ὅπου: «ὅλοι εἶναι ἴσοι, ἀλλά μερικοί πιό ἴσοι ἀπό τούς ἄλλους»!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ

Ἀποκηρύσσοντες τήν μασονίαν

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταδικάζει τήν μασονίαν. Ἐξ ἄλλου, ἕκαστος μητροπολίτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θά κληθῆ, ὅπως συντάξη καί ὑπογράψη διαβεβαίωσιν, ὅτι ἀποκηρύσσει τήν μασονίαν καί δέν εἶναι μασόνος. Ἡ ὡς ἄνω δήλωσις ἑκάστου μητροπολίτου θά τεθῆ εἰς τόν ἀτομικόν του φάκελλον παρά τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τά ἀνωτέρω ἀπεφασίσθησαν κατά τήν χθεσινήν συνεδρίασιν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί θά ἀνακοινωθοῦν πρός τόν Ἑλληνικόν λαόν ἐντός τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος διά σχετικῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς.

Τό σχέδιον τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου κατηρτίσθη ὑπό ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν μητροπολιτῶν Μαρωνείας κ. Τιμοθέου, Κασσανδρείας κ. Συνεσίου, Κοζάνης κ. Διονυσίου καί Ὕδρας κ. Ἱεροθέου, καί ὑπέστη μερικάς τροποποιήσεις κατά τήν χθεσινήν συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας.

Διά τῆς ληφθείσης χθές ἀποφάσεως περί καταδίκης τῆς μασονίας, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνανεώνει τήν Πρᾶξιν τῆς αὐ-

Ρεπορτάζ
Κ. Β. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

τῆς Ἱεραρχίας τοῦ ἔτους 1933 «περί μασονίας», ἡ ὁποία δημοσιεύεται εἰς τήν σελίδα 8.

Τά μέτρα, πού πρέπει νά ληφθοῦν κατά τῆς μασονίας, ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον εὐρυτάτων συζητήσεων ὑπό τῶν μητροπολιτῶν.

Γενικῶς, διετυπώθησαν δύο ἀπόψεις.

● Κατά τήν πρώτην, τήν ὁποίαν ὑπεστήριξαν κυρίως οἱ μητροπολῖται Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος καί Παραμυθίας κ. Παῦλος, ἡ μασονία πρέπει νά καταπολεμηθῆ ὑπό τῆς Ἐκκλησίας διά μέσων ἀποτελεσματικῶν. Οἱ μασόνοι, ἐν ἀνάγκῃ, πρέπει νά ἀφορισθοῦν.

— «Προτείνω τόν ἀφορισμόν τῶν μασόνων» ἐτόνισεν ὁ μητροπολίτης Φλωρίνης. Πρέπει νά ἀποκοποῦν ἀπό τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν οἱ μασόνοι, ἐφ' ὅσον ἡ μασονία θεωρεῖται ὡς μυστηριακή θρησκεία. Δέν ἐπιτρέπεται νά τούς διατηροῦμε στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας».

Μέ τήν ἐκτεθεῖσαν γνώμην τοῦ μητροπολίτου Φλωρίνης συνεφώνησε καί ὁ μητροπολίτης Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος.

● Κατά τήν δευτέραν ἄποψιν,

Συνέχεια εἰς τήν 8ην σελίδα

Προεφυλακίσθησαν οἱ δύο ἀπό τούς τρεῖς Ἀμερικανούς σμηνίτας — οἱ ὁποῖοι ἔστησαν ὁδοφράγματα χάριν παιδιᾶς εἰς τήν παραλιακήν λεωφόρον Καλαμακίου. Ὁ τρίτος (στή μέση) ἐκρίθη ἀπολυτέος, διότι, ὅπως εἶπεν εἰς τήν ὁμολογίαν του, ἦτο τόσον μεθυσμένος, ὥστε δέν ἠδύνατο νά μετάσχη στό παιχνίδι! Εἰς τήν φωτογραφίαν οἱ τρεῖς Ἀμερικανοί σμηνῖτες ἔξω ἀπό τό ἀνακριτικόν γραφεῖον. (Λεπτομέρειαι εἰς τήν 10ην σελίδα)

Ἀνταρσία εἰς ρωσικόν πυρηνικόν ὑποβρύχιον παρά τήν Νορβηγίαν;

● Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΡΕΥΝΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Τό βρεταννικόν ὑπουργεῖον Ἀμύνης ἐρευνᾷ πληροφορίας, ὅτι τό μυστηριῶδες ὑποβρύχιον πού ἐπεσημάνθη εἰς τά χωρικά ὕδατα τῆς Νορβηγίας εἶναι σοβιετικόν πυρηνικόν σκάφος καί ὅτι ἀνταρσία ἐξεδηλώθη ἐπ' αὐτοῦ.

Πηγή τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν ὑπῆρξεν ὁ Βρεταννός ἐρασιτέχνης ἀσυρματιστής Ντέϊβιντ Ἄρθουρ εἰς τό Πλύμουθ, ὁ ὁποῖος ἀνέφερεν ὅτι

Ὁ Βρεταννός ἐρασιτέχνης ἀσυρματιστής Ντέϊβιντ Ἄρθουρ πού, ὅπως ἐδήλωσε, συνέλαβε ἐκπομπήν τῶν Τιράνων ὅπου ὑπεστηρίζετο ὅτι ἐσημειώθη ἀνταρσία ἐπί σοβιετικοῦ πυρηνικοῦ ὑποβρυχίου, τό ὁποῖον πιστεύεται ὅτι κατέφυγεν εἰς τό νορβηγικόν φιόρντ Σόνιε. (Τηλεφωτ. ΑΠΕ — UPI)

ἤκουσεν αὐτάς χθές τήν νύκτα εἰς ἀγγλόφωνον ἐκπομπήν ἀλβανικοῦ σταθμοῦ ἀναμεταδόσεως.

Συμφώνως πρός τάς ἀνωτέρω πληροφορίας, ἐξεδηλώθη ἀνταρσία ἐπί τοῦ πυρηνικοῦ ὑποβρυχίου, τό ὁποῖον κατελήφθη ἐπί τι διάστημα ὑπό ἑνός ἀξιωματικοῦ καί μελῶν τοῦ πληρώματος καί ἐσημειώθησαν συγκρούσεις.

«Φαίνεται βέβαιον, ὅτι τό σκάφος ἦτο ἐξωπλισμένον διά πυρηνικῶν ὅπλων — εἶπεν ὁ κ. Ἄρθουρ —, διότι εἰς τήν ἀλβανικήν ἐκπομπήν ἐξεφράζετο μεγάλη ἀνησυχία διά τήν ἀπειλήν πού συνιστᾷ πρός τήν εὐρωπαϊκήν ἀσφάλειαν ἡ ἐκδήλωσις ἀνταρσίας ἐπί τοιούτου σκάφους».

Εἰς τήν ἐκπομπήν ἀνεφέρθη, ὅτι ὁ σταθμός «ἔχει εἰς τήν Μόσχαν πηγάς πληροφοριῶν, πού ἐδήλωσαν ὅτι τό ὑποβρύχιον ἀντιμετώπισεν δυσχερείας εἰς νορβηγικόν φιόρντ. Ἡ ἀνταρσία κατεστάλη καί δεύτερον σοβιετικόν πυρηνικόν ὑποβρύχιον ἔπλευσεν εἰς τά βαθέα ὕδατα τοῦ φιόρντ Σόνιε διά νά συναντηθῆ μέ τό πρῶτον ὑποβρύχιον. Οἱ στασιασταί μετεφέρθησαν εἰς τό δεύτερον ὑποβρύχιον καί ἀμφότερα τά σκάφη ἀπέπλευσαν ἀπό τό φιόρντ κατευθυνόμενα πρός τήν Βαλτικήν.

Τό βρεταννικόν ὑπουργεῖον Ἀμύνης ἀνέφερε σήμερον, ὅτι δέν διαθέτει στοιχεῖα διά νά ὑποστηρίξη τάς πληροφορίας τοῦ ἐρασιτέχνου ἀσυρματιστοῦ, ἀλλά ὅτι θά διεξαχθῆ πλήρης ἔρευνα.

Εἰς τό Ὄσλο τό ὑπουργεῖον Ἀμύνης ἀνεκοίνωσεν ὅτι νορβηγικαί φρεγάται ἔρριψαν ἀνθυποβρυχιακάς νάρκας εἰς τό ἐξωτερικόν τμῆμα τοῦ φιόρντ Σόνιε χθές τήν νύκτα, ἀφοῦ προηγουμένως συνελήφθησαν νέα σήματα, προερχόμενα πιθανῶς ἀπό ὑποβρύχιον.

Ἐφονεύθη ὁ ἀεροπειρατής

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ, 25 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Ὁ παράφρων, πού ἐκράτει ἀπό χθές τό απόγευμα, ὡς ὅμηρον τήν ἀεροσυνοδόν ἀεροσκάφους τῶν «Καναδικῶν Ἀερογραμμῶν» Μάργκριτ Σόμμερ, ἐφονεύθη σήμερον ὑπό ἀστυνομικοῦ. Ἡ ἀεροσυνοδός ἀπηλευθερώθη σῶα καί ἀβλαβής. Ὁ ἐκβιαστής ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο Γερμανός κακοποιός ὀνόματι Βίκτωρ Βιντέρα. (Λεπτομέρειαι εἰς τήν τελευταίαν σελίδα).

Πρός τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

«Γιά νά σωθῆ ἡ Εὐρώπη ἀπό τήν ἀθλιότητα καί τήν τελική καταστροφή πού τήν ἀπειλοῦν, θά χρειασθῆ μία πράξη πίστεως πρός τήν Εὐρωπαϊκήν οἰκογένεια, μία γενναία χειρονομία πού θά ρίξη στήν λήθη ὅλα τά ἐγκλήματα καί τίς ἀφροσύνες τοῦ παρελθόντος. Θά χρειασθῆ νά ξαναφτιάξωμε τήν Εὐρωπαϊκήν οἰκογένεια καί νά τήν ἐφοδιάσωμε μέ θεσμούς, κάτω ἀπό τούς ὁποίους θά μπορέση νά ζήση σέ εἰρήνη, ἀσφάλεια καί ἐλευθερία. Πρέπει νά οἰκοδομήσωμε τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης».

Αὐτά τά βαρυσήμαντα εἶπε ὁ Οὐΐνστων Τσώρτσιλ στόν ἱστορικό λόγο πού ἐξεφώνησε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1946 στό Πανεπιστήμιο τῆς Ζυρίχης.

Σπανίως λόγοι πολιτικοῦ ἀνδρός βρῆκαν τόσο βαθειάν ἀπή-

Τοῦ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΥΡΟΥ

χηση στήν Εὐρώπη καί στόν κόσμο ὁλόκληρο. Προερχόμενοι δέ ἀπό τόν πρωταγωνιστή δύο παγκοσμίων πολέμων, εἶχαν σάν ἄμεσο ἀποτέλεσμα τήν ἀφύπνιση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Οἱ Εὐρωπαῖοι εἶδαν πώς χωρίς τήν ἑνότητά τους ἡ γηραιά Ἤπειρος, καί μαζί της ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός ὁδηγοῦνται πρός βέβαιον ἀφανισμό.

Τό μήνυμα τῆς Ζυρίχης εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ μεγαλύτερη προσφορά τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ πρός τήν Εὐρώπη καί τόν κόσμο. Ἀπό τότε ἡ Εὐρώπη ἔκαμε μεγάλα βήματα πρός τά ἐμπρός. Ἡ Εὐρωπαϊκή Κοινοπραξία Χάλυβος καί Ἄνθρακος, ὁ Εὐρωπαϊκός Ὀργανισμός Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καί τέλος ἡ Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότης, ἡ λεγομένη Κοινή Ἀγορά, εἶναι ἡ κατά στάδια υἱοθέτηση τῆς προτάσεως τῆς Ζυρίχης καί ἡ προπαρασκευή τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν γιά τόν τελικό στόχο, δηλαδή τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης.

Τά βήματα, πού μέσα σέ λίγο χρόνια ἔγιναν στόν τομέα τῆς προσεγγίσεως καί τῆς συνεργασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἦταν ἀδύνατο νά προβλεφθοῦν καί ἀπό τόν πιό αἰσιόδοξο καί τολμηρό ὁραματιστή. Τό γαλλογερμανικό χάσμα πού ταλαιπώρησε τήν Εὐρώπη καί τόν κόσμο ὁλόκληρον ἐπί ἕνα αἰῶνα καί βρῆκε τό ἀποκορύφωμά του σέ τρεῖς αἱματηρούς πολέμους, εἶχε τέλος γεφυρωθῆ. Πρίν περάσουν 10 χρόνια ἀπό τήν λήξη τῶν ἐχθροπραξιῶν τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, βλέπουμε τόν Γερμανό στρατηγό Σπάϊντελ, ἐπιτελάρχη τοῦ στρατάρχου Ρόμελ στήν Ἀφρική, νά ἀναλαμβάνη τή διοίκηση τῶν χερσαίων δυνάμεων Εὐρώπης — δηλαδή καί τῶν γαλλικῶν — στό Στρατηγεῖο τῆς Βορειοατλαντικῆς Συμμαχίας στό Παρίσι (ΝΑΤΟ).

Τό σπουδαιότερο, ἐν τούτοις, βῆμα πρός τήν εὐρωπαϊκήν ἑνοποίηση ἔγινε κατά τό λῆγον ἔτος 1972 μέ τήν εἴσοδο τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τῆς Δανίας καί τῆς Ἰρλανδίας στήν Κοινή Ἀγορά. Μέ τήν εὐρυτέρα Κοινότητα, μέ τήν ὁποία συνδεθῆκαν μέ εἰδικές συμφωνίες οἱ ὑπόλοιπες χῶρες τῆς Ζώνης Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν, θά σχηματισθῆ ἕνας νέος οἰκονομικός γίγας, πού θά ὑπερέχη τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, τῶν Ἡνωμένων Πο-

Συνέχεια εἰς τήν 12ην σελίδα

ARNOLD TOYNBEE:
Τρελλαθήκαμε λοιπόν;
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ:
Ἡ κρίση τοῦ Σχολείου

Δ. Α. ΦΑΤΟΥΡΟΥ:
Τί περιμένουμε ἀπό τήν ἀρχιτεκτονική
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

REX WARNER:
Ὁ φίλος μας Γιῶργος Σεφέρης
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Γ. ΡΩΜΑΙΟΥ:
Ἰράκ: Πειραματισμοί μέ πολλές ἀδυναμίες
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Δ. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ:
Ἀθήνα: Μικρό πέρασμα ἐμπόρων ναρκωτικῶν
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

1.-Χωλαίνει ὁ διοικητικός μηχανισμός τῶν Πανεπιστημίων

Ὁ διοικητικός μηχανισμός τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων μας χωλαίνει ἀφάνταστα. Ἡ γραφειοκρατική δελκυστίνδα, κύριο γνώρισμα τοῦ συγκεντρωτικοῦ καί στεγανοποιημένου κρατικοῦ συστήματος διοικήσεως, συνεχίζει νά βασιλεύει στίς πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου σχολές, τή στιγμή μάλιστα πού θά ἔπρεπε, ἀπό τή φύση τους, τά ἱδρύματα αὐτά νά εἶχαν ἀποτι-

Τοῦ
ΔΗΜ. ΤΣΑΛΙΔΗ

νάξει ἀπό πολύν καιρό τόν ζυγό αὐτόν, νά εἶχαν γίνει κιόλας τό καλό παράδειγμα γιά τίς ὑπόλοιπες κρατικές ὑπηρεσίες.

Πρῶτος ζημιωμένος ἀπό τήν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ σήμερα στά πανεπιστήμιά μας, —καί ἀπό ἄποψη λειτουργίας τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν—, εἶναι ὁ φοιτητής. Ἡ κακή λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, πού ὀφείλεται σέ λόγους, οἱ ὁποῖοι θά ἀναπτυχθοῦν στή συνέχεια, ἔχει σοβαρώτατες ἐπιπτώσεις τόσο στήν ποιότητα τῆς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως, ὅσο καί στήν ἐπίδοση καί ἀπόδοση τοῦ ἰδίου τοῦ διδασκομένου.

Τό πρόβλημα τῆς ἀνωτάτης Παιδείας, τεράστιο αὐτό καθεαυτό, ἐξετάζεται καί συζητεῖται, συνήθως, ἀπό μιά καί μόνο σκοπιά. Τήν οὐσιαστικώτερη ἀσφαλῶς, ἀλλά ὄχι καί τή μοναδική. Πέραν ἀπό τίς βασικές ἀνάγκες καί ἐλλείψεις πού ἐπισημαίνονται ἀπό κάθε —ἔστω καί ἁπλοϊκό—, ἐρευνητή τοῦ χαώδους ὅσο καί ζωτικοῦ τομέως τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας,— ὅπως εἶναι ἡ ἵδρυση νέων πανεπιστημιακῶν ἱδρυμάτων, ἡ φιλελευθεροποίηση καί ὁ ἐκδημοκρατισμός τῶν σπουδῶν, ἡ κατάργηση τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων κλπ. —, ὑπάρχουν καί ἄλλες ἐξίσου οὐσιώδεις καί βασικές ἀνάγκες καί ἐλλείψεις πού ἀνάγονται στόν διοικητικό τομέα. Ἡ ἐπισήμανση τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἡ ὑπόδειξη τῶν λύσεών τους καί ἡ λήψη τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων, ἐπαφίεται στή διακριτική εὐχέρεια, στήν καλή διάθεση καί τήν προνοητικότητα τοῦ κράτους.

Ἀπό τή στιγμή πού ὁ φοιτητής θά εἰσαχθῆ στίς ἀνώτατες σχολές ὥς τή στιγμή τῆς ἀποφοιτήσεώς του, ἀντιμετωπίζει ὁρισμένες σημαντικές δυσχέρειες, οἱ ὁποῖες ἄν μή τι ἄλλο, προκαλοῦν τήν ἀπώλεια χιλιάδων ὡρῶν, τίς ὁποῖες θά μποροῦσε ν' ἀφιερώσει στή μελέτη καί τήν ἔρευνα τοῦ τομέως του. Τό Πανεπιστήμιο, τό ὁποῖο θά ἔπρεπε νά διδάσκει τόν τρόπο καί τό σύστημα μαθήσεως καί ἐρεύνης, τήν ὀρθή μέθοδο ἐργασίας στούς φοιτητές του, τούς ὑποβάλλει οὐσιαστικά στή γραφειοκρατική διακιρασία πού κάθε ἄλλο παρά ἐξυπηρετεῖ τόν σκοπό του αὐτόν.

Ἑκατομμύρια ὧρες χάνονται

Συνέχεια εἰς τήν 16ην σελίδα

«ΜΕ ΕΨΗΦΙΣΑΝ 42 ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΛΑΒΟΝ ΜΟΝΟΝ 28 ΨΗΦΟΥΣ»

● Καταγγελίαι ἱερωμένου διά τόν τρόπον διεξαγωγῆς τῶν φοιτητικῶν ἐκλογῶν

●

ΔΡΑ ΠΑΛΙΝ Η Ε.Κ.Ο.Φ.;

● Ὑπόμνημα τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Κρητῶν πρός τήν Κυβέρνησιν

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 16

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΕΛΣΙΝΚΙ

Οἱ βλέψεις τῶν Μεγάλων καί οἱ ἐπιδιώξεις τῶν Μικρῶν

Ἡ ἐπιχείρηση πού ἀναλαμβάνεται στό Ἐλσίνκι, μέ τίς «διερευνητικές» συνομιλίες, πού διεξάγονται ἐκεῖ γιά τήν σύγκληση τῆς «Πανευρωπαϊκῆς Διασκέψεως

Ἀνάλυση τοῦ
ΜΑΝ. ΠΛΟΥΜΙΔΗ

ἀσφαλείας καί συνεργασίας», εἶναι καρπός τοῦ κλίματος τῆς ὑφέσεως, πού διεμορφώθη στίς σχέσεις μεταξύ τῶν ὑπερδυνάμεων καί τῆς πολιτικῆς τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, τῆς ὁποίας οἱ ἀρχές ἐκωδικοποιήθησαν στή Μόσχα μεταξύ τοῦ προέδρου Νίξον καί τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας. Καί ἡ γονιμοποίηση τοῦ καρποῦ αὐτοῦ εὐνοεῖται ἀπό τό ἀποτέλεσμα τῶν γερμανικῶν ἐκλογῶν, πού ἐξασφάλισαν τή συνέχιση τῆς «ἀνατολικῆς πολιτικῆς» τοῦ Καγκελλαρίου Μπράντ, χάρη στήν ὁποία τό πιό κρίσιμο εὐρωπαϊκό πρόβλημα, ὅπως ἦταν τό Γερμανικό, εἰσῆλθε πλέον στήν ὁδό τῆς ὁριστικῆς του ἐπιλύσεως.

Ἄν ἡ ὕφεση δέν εἶχε ὑποκαταστήσει τόν ψυχρό πόλεμο καί ἄν μεταξύ τῶν ὑπερδυνάμεων, πού ἐπηρεάζουν ἄμεσα τήν κατάσταση στήν Εὐρώπη, δέν εἶχαν συμφωνηθῆ τά ὅρια καί οἱ προϋποθέσεις, μέ τίς ὁποῖες ἡ ἑκατέρωθεν διεθνής δράση θά εἶναι ἀμοιβαίως ἀνεκτή, ἐπιχείρηση τέτοιας ὁλκῆς, ὅπως ἡ Πανευρωπαϊκή Διάσκεψη, δέν θά ἀνελαμβάνετο, ἤ καί ἄν διεκινδυνεύετο, θά ὡδηγεῖτο σέ ἀσφαλῆ ἀποτυχία, μέ ἀποτέλεσμα μόνο νά δώση νέο ἔναυσμα στόν ψυχρό πόλεμο. Ὅπως ἐπίσης, ἄν οἱ γερμανικές ἐκλογές δέν ἀπέδιδαν τό ἀποτέλεσμα τῆς 19ης Νοεμβρίου, καί ἄν ἔπειτα ἀπό τίς γερμανικές ἐκλογές διεγράφετο ἡ πιθανότης ὀπισθοδρομήσεως στήν πολιτική πού ἐχάραξε ὁ Γερμανός Καγκελλάριος, ἡ ἐπιχείρηση γιά τή σύγκληση τῆς Πανευρωπαϊκῆς θά προσέκοπτε ἐνδεχομένως καί πάλιν στόν σκόπελο τοῦ γερμανικοῦ προβλήματος καί πιθανῶς θά ἀποτύγχανε.

Ἡ ἐπιχείρηση γιά τήν Πανευρωπαϊκή εἶναι μιά ἀπό τίς περιπτώσεις, ὅπου ἀποδεικνύεται ὅ-

Συνέχεια εἰς τήν 8ην σελίδα

Διεκόπησαν αἱ συνομιλίαι διά τό Βιετνάμ

ΠΑΡΙΣΙ, 25 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Αἱ ἐνταῦθα μυστικαί συνομιλίαι τοῦ κ. Κίσσινγκερ μέ τόν κ. Θό τοῦ Β. Βιετνάμ διακόπτονται μέχρι τῆς 4ης Δεκεμβρίου. Ἡ αἰφνιδία αὐτή ἐξέλιξις, ἐγκυμονοῦσα τούς σοβαρωτέρους κινδύνους ὁριστικοῦ ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων, ἐξεδηλώθη ἀφοῦ προηγήθησαν ἐπίμονοι πληροφορίαι περί σοβαρῶν διαφωνιῶν μεταξύ τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν καί ἀμερικανικῆς ὑπαναχωρήσεως — κατά τάς καταγγελίας τοῦ Χανόϊ. (Λεπτομέρειαι τῶν ἐξελίξεων εἰς τήν τελευταίαν σελίδα).

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Συνομιλία μέ τόν Καθηγητή ΓΚΕΟΡΓΚ ΕΚΕΡΤ

ΠΑΡΙΣΙ, Νοέμβριος. Ἀποκλειστικότης τοῦ «Βήματος». — Μιλώντας γιά τά πλήγματα πού καταφέρουν ἐναντίον τῆς διεθνοῦς κατανοήσεως οἱ στενά ἐθνικές προκαταλήψεις καί γιά τήν «πλειοδοσία τοῦ μίσους», ὅπως τήν εἶχε ἀποκαλέσει, ὁ διάσημος συγγραφέας Στέφαν Τσβάϊχ ἔλεγε κάποτε: «Ὁ ὀρθολογισμός θά ἔχει κερδίσει τό παιχνίδι ὅταν ταυτόχρονα σ' ὅλες τίς χῶρες τῆς Εὐρώπης οἱ νέοι θά διδάσκωνται ἀλήθειες». Αὐτά ἐλέχθηκαν τό 1932. Πρίν ἀπό μερικούς μῆνες ὡστόσο, ὅταν ἕνα συνεργεῖο τῆς τηλεοράσεως τοῦ Μονάχου πῆρε συνεντεύξεις ἀπό μαθητικές ὁμάδες τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καί τῆς Πολωνίας μέ ἐρώτημα τί σκέφτονται οἱ μέν γιά τούς δέ, διαπιστώθηκε ὅτι ἐπιζοῦν ἀκόμα πολλές παλιές προκαταλήψεις καί ἐθνικές παρεξηγήσεις κι' ὅτι στίς περισσότε-

Συνέχεια εἰς τήν 14ην σελίδα

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Φθινοπωρινή Ἑλλάδα

Ἡ μυρωδιά θαλασσινῶν πού ροδίζουν πάνω στίς σχάρες καί στά τηγάνια τους σᾶς παίρνει μόλις περάσετε τή γέφυρα τῆς Χαλκίδας. Χταπόδια κρεμασμένα, καραβίδες στή θράκα, ψάρια καί ὀστρακοειδῆ στίς προθῆκες.

Κέντρο βιομηχανικό πιά ἡ πολιτεία. Σειρά οἱ πολυκατοικίες. Καινούργιες ξενοδοχειακές μονάδες. Ἡ «Παλίρροια» πού ξεκινᾶ ἀπό τίς ἀρχές τοῦ αἰώνα, πολυτέλεια τοῦ καιροῦ της, κατεδαφίστηκε καί ἐντάχθηκε στά νέα σχήματα.

Γιά πότε ἀλλάζει ἡ ἀτμόσφαιρα... Τριάντα χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τήν πόλη στήν πλαγιά τῆς Δίρφυς πρώτο μπαλκόνι τοῦ βουνοῦ, ἡ Στενή ὑποδέχεται τούς ξένους της. Πυκνή ἡ βλάστηση. Καί τόση ἡ ποικιλία... Οἱ ὀπῶρες τῆς ἐποχῆς, ρόδια, κυδώνια, μῆλα. Καρυδιές καί καστανιές στά 450 μέτρα. Θάρθη ψηλότερα καί ἡ ὥρα τοῦ ἔλατου. Κυρίαρχος ὅμως ὁ πλάτανος. Δάση ἀπό πλατάνους. Ὅπου δέ πλάτανος ἐκεῖ καί νερό. Φλύαρο, ὠδικό, ἀνεξάντλητο σέ ἀδιάκοπο ρεσιτάλ, ὑπόκρουση τοῦ ὕπνου καί τοῦ ξύπνου, χειμῶνες καί καλοκαίρια νύχτα καί μέρα ἐκτελεῖ χωρίς διακοπή τήν ὑγρή του συμφωνία. Νερό ἀπό παντοῦ, ἀπό πηγές, ἀπό βρύσες, ἀπό μικρούς καταρράκτες πού παίρνουν πέτρα - πέτρα τήν χαράδρα καί κυλοῦν κάτω ἀπό τίς πλάκες τῶν δρόμων καί τῆς μικρῆς πλατείας.

Ἀνάσα ὀρεινοῦ χωριοῦ μόλις φθάσετε εἰσβάλλει στούς πνεύμονες, στήν ὄσφρηση, στήν ψυχή σας. Ξύλα πού καίονται, ζυμάρι πού ψήνεται στό φοῦρνο, γιασεμιά στούς φράχτες κοπριά στά περιβόλια, ἄχυρα στούς σταύλους, κνίσσα ἀπό κοκορέτσι στά «οἰνοκαφενεῖα», χόρτα ἀρωματικά στά πεζούλια, καπνός πού ἀναδύεται ἀπό τζάκια, ἀέρας πού κατεβαίνει ἀπό τά βιβλιοστήρια τῶν κορυφῶν, κόττες καί πρόβατα, πουλιά πού ἀποχαιρετοῦν τό φθινόπωρο, συνθέτουν τό κοκτέϊλ αὐτό τοῦ

Συνέχεια εἰς τήν 10ην σελίδα

Δῶρα πρωτότυπα, ἀνεπανάληπτα μέ σφραγίδα ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

Κατάλευκα βάζα καί κασπώ γιά λουλούδια.
Ἡ ὀμορφιά σ' ἕνα ρυθμό γεμάτο..."Σήμερα"

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ
Μητροπόλεως 15 & Βουλῆς 26, Τηλ: 3223366 Ἀκαδημίας 16, Τηλ: 611268
Ἀλκιβιάδου 118, (Ὄπισθεν Ἁγ. Κωνσταντ.) Πειραιεύς, Τηλ: 427397 428757